

Volgens advocaat-generaal Szpunar kunnen de lidstaten de illegale uitoefening van vervoersactiviteiten in het kader van de dienst UberPop verbieden en strafbaar stellen zonder het wetsontwerp vooraf mee te delen aan de Commissie

De Franse onderneming Uber France exploiteert een elektronisch platform waarmee via een smartphone, voorzien van de betrokken applicatie, een stedelijke vervoersdienst kan worden besteld in de door Uber bediende steden. In het kader van de dienst UberPop wordt het vervoer van passagiers verzorgd door particuliere, niet-professionele chauffeurs die daarvoor hun eigen voertuig gebruiken.

Uber France wordt strafrechtelijk vervolgd omdat zij via de dienst UberPop een systeem organiseert waarmee klanten met niet-professionele chauffeurs in contact worden gebracht die tegen vergoeding persoonsvervoer verrichten met behulp van voertuigen met minder dan tien plaatsen. Uber France stelt dat de Franse regelgeving op grond waarvan zij wordt vervolgd, een technisch voorschrift vormt dat rechtstreeks betrekking heeft op een dienst van de informatiemaatschappij in de zin van de richtlijn betreffende technische voorschriften en regels.¹ Deze richtlijn verplicht de lidstaten ertoe om alle voorgenomen wet- of regelgeving voor de invoering van technische voorschriften voor producten en diensten van de informatiemaatschappij mee te delen aan de Commissie. De Franse autoriteiten hebben de Commissie vóór de bekendmaking van de wet echter geen kennis gegeven van het wetsontwerp. Uber France leidt daaruit af dat zij voor de zojuist genoemde feiten dus niet kan worden vervolgd.

De tribunal de grande instance de Lille (strafrechter te Lille, Frankrijk) vraagt het Hof van Justitie of de Franse autoriteiten al dan niet verplicht waren om het wetsontwerp vooraf mee te delen aan de Commissie.

In zijn conclusie van vandaag is advocaat-generaal Maciej Szpunar van mening dat **de lidstaten de illegale uitoefening van vervoersactiviteiten zoals bij UberPop kunnen verbieden en strafbaar stellen zonder het wetsontwerp vooraf mee te delen aan de Commissie**, los van de vraag of de dienst UberPop al dan niet onder de richtlijn valt.

Meer specifiek merkt de advocaat-generaal – zoals eerder in zijn conclusie in de zaak *Uber Spanje*² – op dat **de dienst UberPop** behoort tot het gebied van het vervoer en **dus geen dienst van de informatiemaatschappij is in de zin van de richtlijn**. In een dergelijke

¹ Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PB 1998, L 204, blz. 37), zoals gewijzigd bij richtlijn 98/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 juli 1998 (PB 1998, L 217, blz. 18).

² Conclusie in zaak C-434/15, *Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain* (zie PC [nr. 50/17](#)).

situatie zou de richtlijn niet van toepassing zijn en **zou een kennisgeving van het wetsontwerp aan de Commissie niet nodig zijn.**

De advocaat-generaal kijkt ook naar de **situatie waarin het Hof mocht oordelen dat de dienst UberPop wel een dienst van de informatiemaatschappij** in de zin van de richtlijn is. In dat geval is de advocaat-generaal van mening dat het verbod op en de strafbaarstelling van een optreden als tussenpersoon bij de illegale uitoefening van een vervoersactiviteit, zoals Uber dat doet, geen „technisch voorschrift” in de zin van de richtlijn vormt, zodat **een kennisgeving van het wetsontwerp aan de Commissie ook dan niet nodig zou zijn.**

De advocaat-generaal merkt in dit verband op dat de kennisgevingsplicht, voor zover hier van belang, enkel geldt voor technische voorschriften die specifiek tot doel te hebben de toegang tot en de uitoefening van diensten van de informatiemaatschappij uitdrukkelijk en gericht te reguleren. Regels die slechts impliciet of incidenteel op die diensten van toepassing zijn, vallen daarentegen niet onder de kennisgevingsplicht. De advocaat-generaal is van mening dat **de Franse regelgeving die hier aan de orde is, slechts incidenteel op de diensten van de informatiemaatschappij van toepassing is:** hoewel de regeling voornamelijk een dienst van de informatiemaatschappij betreft (te weten een systeem om klanten en chauffeurs met elkaar in contact te brengen), strekt zij er namelijk niet toe om *specifiek* die dienst te reguleren (hetgeen het geval zou zijn indien die regeling in het algemeen zou verbieden om klanten en verleners van vervoersdiensten met elkaar in contact te brengen of dit op een andere manier zou reguleren), maar slechts om de doeltreffendheid te waarborgen van de regelgeving ter zake van vervoersdiensten (diensten die niet onder de richtlijn vallen).

Het feit dat het economische model van UberPop onverenigbaar is met de Franse regels voor persoonsvervoer (niet-professionele chauffeurs die niet over de vergunningen beschikken die volgens het Franse recht vereist zijn voor het uitoefenen van een vervoersactiviteit) betekent dus niet dat de regelgeving in kwestie een technisch voorschrift vormt dat van toepassing zou zijn op het optreden als tussenpersoon op het gebied van vervoer in het algemeen.

De advocaat-generaal merkt daarbij nog op dat indien elke nationale bepaling waarbij het optreden als tussenpersoon bij illegale activiteiten wordt verboden of strafbaar gesteld, zou moeten worden aangemerkt als technisch voorschrift op grond van het enkele feit dat een dergelijk optreden hoogstwaarschijnlijk langs elektronisch weg plaatsvindt, voor een groot aantal interne voorschriften van de lidstaten om die reden een kennisgeving zou moeten worden gedaan. Dat zou leiden tot een onredelijke uitbreiding van de kennisgevingsplicht, zonder dat daarmee een reële bijdrage zou worden geleverd aan de verwezenlijking van de doelstellingen van die procedure, die is bedoeld om te voorkomen dat de lidstaten maatregelen treffen die onverenigbaar zijn met de interne markt, en om ervoor te zorgen dat de voordelen van de interne markt beter worden benut door de marktdeelnemers.

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof van Justitie niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, in volledige onafhankelijkheid het Hof een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) wordt gepubliceerd op de website CURIA op de dag waarop de conclusie wordt genomen.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106